31975L0034



# A TANÁCS IRÁNYELVE
## (1974. december 17.)
## valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállamban folytatott önálló vállalkozói tevékenység befejezése után az adott tagállam területén maradáshoz való jogáról

(75/34/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a személyek szabad letelepedésének korlátozását megszüntető általános programra [1] és különösen annak II. címére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Közgyűlés véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás terén a tagállamok állampolgárainak Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1973. május 21-i 73/148/EGK [4] tanácsi irányelv értelmében a tagállamok biztosítják a többi tagállam azon állampolgárainak állandó tartózkodáshoz való jogát, akik önálló vállalkozói tevékenység végzése céljából a tagállam területén letelepednek, amennyiben a Szerződés alapján az érintett tevékenységekre vonatkozó korlátozások megszűnnek;

mivel általánosnak tekinthető, hogy a tevékenység folytatása céljából egy tagállam területén történő hosszabb tartózkodást követően a tevékenység befejezésekor a személy a tagállam területén marad;

mivel e körülmények esetén a maradáshoz való jog hiánya akadályt jelent a személyek szabad mozgásának megvalósításában; mivel a munkavállalók tekintetében a 1251/70/EGK rendeletben [5] már megállapították azokat a feltételeket, amelyek esetén ez a jog gyakorolható;

mivel a Szerződés 48. cikke (3) bekezdésének d) pontja elismeri a munkavállalók jogát arra, hogy egy tagállamban történő alkalmazásukat követően az adott tagállam területén maradjanak; mivel az 54. cikk (2) bekezdése nem biztosítja ugyanezt a jogot az önálló vállalkozók részére; mivel azonban a letelepedésnek, valamint az adott országgal kialakított kapcsolatnak a jellege, amelyben a tevékenységet végezték, azt mutatja, hogy az érintett személyek kifejezetten érdekeltek abban, hogy a munkavállalókkal azonos jogokat élvezhessenek; mivel ezen intézkedés indokolásánál utalni kell a Szerződés olyan rendelkezésére, amely ezt az intézkedést lehetővé teszi;

mivel a Közösségen belül a személyek szabad letelepedése érdekében szükség van arra, hogy a tagállamok állampolgárai egymás után több tagállamban folytathassanak önálló vállalkozói tevékenységet, anélkül hogy ebből hátrányuk származna;

mivel egy másik tagállam területén tartózkodó tagállami állampolgár számára biztosítani kell azt a jogot, hogy a tagállam területén maradjon, miután önálló vállalkozói tevékenységét ott befejezte, mert elérte a nyugdíjkorhatárt vagy tartósan munkaképtelenné vált; mivel ezt a jogot a tagállamok azon állampolgárai számára is biztosítani kell, akik egy tagállam területén önálló vállalkozóként végzett tevékenység és letelepedés után egy harmadik tagállam területén folytatnak valamely tevékenységet, miközben megőrzik lakóhelyüket a másik tagállam területén;

mivel a maradáshoz való jog gyakorlása feltételeinek a meghatározása során figyelembe kell venni azokat az okokat, amelyek az érintett tagállamban folytatott tevékenység megszűnéséhez vezettek, különösen a munkavégzés rendes és előrelátható, a nyugdíjkorhatár elérésével történő befejezése és a tartós munkaképtelenség közötti különbséget, amely a tevékenység idő előtti és előre

(1) HL 2., 1962.1.15., 36–62. o.
(2) HL C 14., 1973.3.27., 20. o.
(3) HL C 142., 1972.12.31., 12. o.
(4) HL L 172., 1973.6.28., 14. o.
(5) HL L 142., 1970.6.30., 24. o.

nem látható befejezéséhez vezet; mivel különleges feltételeket kell meghatározni azokra az esetekre, amelyekben a házastárs az érintett tagállam állampolgára vagy a tagállam állampolgára volt, vagy amelyekben a tevékenység befejezése munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés következménye;

mivel egy másik tagállam területén önálló vállalkozói tevékenységet végzett tagállami állampolgár számára a nyugdíjkorhatár elérésekor elegendő időt kell hagyni annak eldöntésére, hogy hol kíván végleg letelepedni;

mivel az olyan tagállamban maradáshoz való jog gyakorlása, ahol önálló vállalkozói tevékenységet folytattak, e jogoknak a családtagokra való kiterjesztését is jelenti; mivel egy más tagállamban önálló vállalkozói tevékenységet végző tagállami állampolgárnak az aktív életkorban bekövetkező halála esetén szintén el kell ismerni családja tartózkodási jogát, amelyet különleges feltételekhez kell kötni;

mivel azokat a személyeket, akikre a maradáshoz való jog vonatkozik, az érintett tagállam munkát már nem végző állampolgáraival azonos bánásmódban kell részesíteni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

*1. cikk*

A tagállamoknak az ezen irányelvben megfogalmazott feltételek szerint meg kell szüntetniük a területükön maradáshoz való jog más tagállamok olyan állampolgáraival szembeni korlátozásait, akik önálló vállalkozói tevékenységüket a tagállam területén befejezték, valamint a 73/148/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott családtagok esetében.

*2. cikk*

(1) Minden tagállam elismeri a következő személyeknek a tagállam területén való állandó maradáshoz fűződő jogát:

a) az az önálló vállalkozó, aki a tevékenysége befejezésekor az adott tagállam törvényei szerint elérte az öregségi nyugdíjra jogosító életkort, az elmúlt legalább 12 hónap során az adott tagállamban végezte tevékenységét és legalább három éve folyamatosan ott tartózkodott.

Abban az esetben, ha az érintett tagállam törvényei az önálló vállalkozói tevékenységet végzők egyes kategóriái számára nem biztosítják az öregségi nyugdíjhoz való jogot, akkor az életkori követelményt a kedvezményezett 65. életévének betöltésével teljesítettnek kell tekinteni;

b) az az önálló vállalkozó, aki több mint 2 éve folyamatosan az érintett tagállam területén tartózkodik és tartós munkaképtelenség miatt fejezi be tevékenységét.

Amennyiben ez a munkaképtelenség olyan munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés következménye, amely olyan nyugdíjra jogosítja fel a kedvezményezettet, amelyet részben vagy egészben az adott tagállam egy intézménye folyósít, akkor a tartózkodás időtartamával kapcsolatban nem lehet feltételt szabni;

c) az az önálló vállalkozó, aki az adott tagállam területén történő három év folyamatos tevékenységvégzés és tartózkodás után egy másik tagállam területén folytatja tevékenységét, miközben megőrzi lakóhelyét az első tagállam területén, ahová rendszeresen naponta, de legalább hetente egyszer visszatér.

A másik tagállam területén így eltöltött időszakok az a) és a b) pont szerinti jogok megszerzése szempontjából a tartózkodási tagállamban eltöltött időszaknak számítanak.

(2) A tartózkodás és a tevékenység folytatásának tartamára vonatkozó, az (1) bekezdés a) pontjában megállapított feltételeket, és a tartózkodás tartamára vonatkozó, az (1) bekezdés b) pontjában megállapított feltételeket nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az önálló vállalkozói tevékenységet végző személy házastársa az érintett tagállam állampolgára vagy állampolgárságát az érintett személlyel kötött házassága miatt veszítette el.

*3. cikk*

(1) Minden tagállam elismeri az önálló vállalkozói tevékenységet végző személy 1. cikkben említett, az érintett tagállam területén vele együtt élő családtagjainak a tagállam területén való állandó maradáshoz fűződő jogát, amennyiben az érintett személy a 2. cikkel összhangban megszerezte az érintett tagállam területén maradáshoz való jogot. Ezt a rendelkezést az érintett személy halála után is alkalmazni kell.

(2) Amennyiben az önálló tevékenységet végző személy halála aktív életkorban és az érintett tagállam területén történő maradáshoz való jog megszerzése előtt következik be, az érintett tagállam a következő feltételekkel ismeri el a családtagok maradáshoz való jogát:

– az érintett személy a halála napjáig legalább két éven keresztül az érintett tagállam területén tartózkodott, vagy

– a halál oka munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés, vagy

– a túlélő házastárs az érintett tagállam állampolgára vagy állampolgárságát az érintett személlyel kötött házassága miatt veszítette el.

*4. cikk*

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében és a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott folyamatos tartózkodást a tartózkodás szerinti tagállamban szokásos bármilyen módon bizonyítani lehet. A folyamatos tartózkodásra nincsenek kihatással az évenként három hónapot meg nem haladó időszakos távollétek vagy a katonai szolgálati kötelezettségek teljesítéséből eredő hosszabb távollétek.

(2) A tevékenységnek az érintett személy akaratán kívül eső okok miatt vagy betegség illetve baleset miatt bekövetkező megszakítása a 2. cikk (1) bekezdése értelmében tevékenységgel töltött időszaknak minősül.

*5. cikk*

(1) A tagállamok a 2. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja és a 3. cikk értelmében a jogosultság megszerzésétől számított két éven keresztül biztosítják a jogosult személy számára, hogy maradáshoz való jogát gyakorolja. Ez alatt az időszak alatt a kedvezményezett elhagyhatja a tagállam területét anélkül, hogy e jogát sérelem érné.

(2) A tagállam területén maradáshoz való jog gyakorlásához a tagállamok nem írhatnak elő külön formai követelményt az érintett személy számára.

*6. cikk*

(1) A tagállamok elismerik a területükön maradásra jogosult személyek olyan tartózkodási engedélyhez való jogát, amelyet:

a) díjmentesen vagy olyan összeg ellenében állítanak ki és újítanak meg, amely nem haladja meg a személyazonosító igazolványok kiállításáért a tagállam állampolgárai által fizetendő illetékeket és adókat;

b) a kibocsátó tagállam egész területére érvényes;

c) öt évig érvényes és automatikusan meghosszabbítható.

(2) A hat, egymást követő hónapot meg nem haladó távollét vagy az ennél hosszabb, katonai szolgálati kötelezettség letöltése miatti távollét nem befolyásolja a tartózkodási engedély érvényességét.

*7. cikk*

A tagállamok a területükön maradásra jogosult személyekkel szemben alkalmazzák a szabad letelepedést akadályozó korlátozások megszüntetéséről szóló tanácsi irányelvek által elismert egyenlő bánásmód elvét az általános program III. címével összhangban, amely lehetőséget ad e korlátozások megszüntetésére.

*8. cikk*

(1) Ez az irányelv nem befolyásolja a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseit, amelyek más tagállamok állampolgáraira nézve kedvezőbb bánásmódot írnak elő.

(2) A tagállamoknak elő kell segíteniük az olyan önálló vállalkozói tevékenységet végző személyek területükre történő visszatérését, akik hosszabb ideig tartozkódtak az állam területén, miközben ott tevékenységet végeztek, majd elhagyták a tagállam területét és a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti nyugdíjkorhatár elérése után vagy tartós munkaképtelenség miatt az adott tagállam területén kívánnak letelepedni.

*9. cikk*

A tagállamok nem térhetnek el ezen irányelv rendelkezéseitől, kivéve ha ezt a közérdek, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjai indokolják.

*10. cikk*

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított tizenkét hónapon belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Az ezen irányelvről szóló értesítést követően a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatást kapjon az irányelv által szabályozott területen általuk tervezett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

*11. cikk*

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1974. december 17-én.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

M. DURAFOUR